

Den åttende er av de sju – nummer tre

Daniel To

Jeff Pippenger

2023-09-17

Spørsmålet vi vil søke å avklare i denne artikkelen, er hvordan den første omtalen av rikene i Bibelens profeti i Daniel kapittel to stemmer overens med den siste omtalen av rikene i Bibelens profeti i Åpenbaringen sytten. Jeg har til hensikt å reise noen spørsmål om hva som faktisk blir identifisert i Nebukadnesars bilde og pionerens standpunkt, nemlig at deres historie representerte det tidspunkt da steinen skulle treffe billedets føtter.

Søster White påpeker at vi var kommet til det punkt hvor «Guds hellige verk er framstilt ved billedstøttens føtter, der jernet var blandet med den leirete leiren», noe hun videre beskriver som «sammenblandingen av kirkepolitikk og statskunst».

«Vi er kommet til en tid da Guds hellige verk er fremstilt ved billedstøttens føtter, der jernet var blandet med den leirholdige leiren. Gud har et folk, et utvalgt folk, hvis dømmekraft må helliggjøres, og som ikke må bli vanhellige ved å legge tre, høy og strå på grunnvollen. Hver sjel som er lojal mot Guds bud, vil se at det særpregede kjennetegn ved vår tro er sabbaten på den sjuende dag. Dersom myndighetene ville ære sabbaten slik Gud har befalt, ville de stå i Guds styrke og til forsvar for den tro som én gang ble overgitt til de hellige. Men statsmenn vil opprettholde den falske sabbat, og vil blande sin religiøse tro med overholdelsen av dette pavedømmets barn, idet de setter den over den sabbat som Herren har helliget og velsignet, og skilt ut for at mennesket skal holde den hellig, som et tegn mellom Ham og Hans folk i tusen slektsledd. Sammenblandingen av kirkepolitikk og statskunst er fremstilt ved jernet og leiren. Denne foreningen svekker all kirkens makt. Denne utrustning av kirken med statens makt vil føre til onde resultater. Mennesker har nesten overskredet grensen for Guds langmodighet. De har satt sin styrke inn i politikken og har forent seg med pavedømmet. Men tiden vil komme da Gud vil straffe dem som har satt Hans lov ut av kraft, og deres onde verk skal falle tilbake på dem selv.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 4, 1168.

Den tid vi er kommet til, når Guds hellige verk sammenblandes med kirkepolitikk og statskunst, er en beskrivelse av en fremadskridende tidsperiode. Hun sier at sammenblandingen «svekker all menighetenes makt», og at den «vil føre til onde følger», og at «tiden vil komme da Gud vil straffe dem som har gjort Hans lov ugyldig».

Sammenblandingen av kirke og stat som svekker kirkens makt, er en beskrivelse av menigheten i Pergamon, hvor foreningen av kirkelig kløkt og statskunst representerte frafallet som går forut for åpenbaringen av syndens menneske. Pergamon og keiseren, som symboliserer kompromisset mellom kristendom og avgudsdyrkelse, finner sted i det fjerde riket i Daniel 2. Dette kompromisset er fremstilt i Daniel 2 ved bruken av ordet «leire».

Du, konge, så, og se, et stort bilde. Dette store bildet, hvis glans var overmåte strålende, stod foran deg; og dets skikkelse var fryktinngytende. Dette bildets hode var av fint gull, dets bryst

og dets armer av sølv, dets buk og dets lår av kobber, dets ben av jern, dets føtter dels av jern og dels av leire. Du så inntil en stein ble revet løs uten hender, og den traff bildet på dets føtter, som var av jern og leire, og knuste dem. Daniel 2:31–34.

Etter hvert som Daniels tydning fortsetter, er det ikke lenger «leire», men den er blitt uren eller «sølete leire».

Og ettersom du så føttene og tærne, dels av pottemakerleire og dels av jern, skal riket være delt; men det skal være i det noe av jernets styrke, siden du så jernet blandet med leirholdig leire. Daniel 2:41.

Det rene leire, som var Pottemakerens leire, forvandles til søle. Gud er den guddommelige Pottemaker, og Hans verk er aldri sølete.

Men nå, Herre, du er vår far; vi er leiren, og du vår pottemaker; og vi er alle ditt håndverk. Jesaja 64:8.

I den hedenske Romas historie var menigheten i Smyrna rent leire. I Pergamos' historie, som er det fjerde riket i Daniel 2, forvandles leiren til sølete leire. Det som først omtales i avsnittet ganske enkelt som «leire», og deretter som «pottemakerleire», forvandles til «sølete leire» etter hvert som tolkningen fortsetter. Pergamos er stedet hvor denne forandringen ble fullbyrdet for å berede veien for Tyatira, eller det pavelige Roma. Forandringen fra «leire» til «sølete leire» er frafallet som bereder veien for Tyatira, som Paulus identifiserer som «fracfallet først» i 2 Tessalonikerbrev.

Millerittene kunne ikke se lenger enn til Romerrikets fjerde rike og forventet at Kristi annet komme skulle være den neste profetiske hendelsen, for steinen som slår billedstøttens føtter, representerer det annet komme. Men opprettet Kristus et rike i 1798? Han kom riktignok inn i Det Aller Helligste den 22. oktober 1844 for å motta et rike, men ble det opprettet på den tiden?

Svaret på det første av disse to spørsmålene er at Kristus ikke opprettet sitt evige rike i 1798. Det andre spørsmålet, om hvorvidt Kristus opprettet sitt evige rike den 22. oktober 1844, besvares også med nei.

Ble det opprettet et rike på det hedenske Romas tid? Jeg spør dette fordi pionerene forstod det fjerde riket som både det hedenske og det pavelige Roma, noe som identifiserer 1798 som avslutningen på det fjerde riket, da Kristus skulle opprette et evig rike. Men Åpenbaringsboken identifiserer fire riker som følger etter det hedenske Roma.

Hvis det fjerde riket av jern i Daniel 2 ganske enkelt representerer det hedenske Roma, hvor Konstantins kompromiss er fremstilt ved at leiren blir til sølete leire, opprettet Kristus da et rike i denne historien? Svaret er ja. Ved korset, som er Pergamos' historie, ikke Tyatiras, opprettet Kristus sitt «nåderike». Et evig rike ble opprettet ved korset, og tronen i dette riket er et forbilde på en trone som blir opprettet under senregnet. Denne senregnstronen representerer hans «herlighetsrike».

Kunngjøringen som var blitt gitt av disiplene i Herrens navn, var i alle deler korrekt, og de begivenheter som den pekte frem mot, fant allerede da sted. «Tiden er fullkommet, og Guds

rike er kommet nær,» hadde vært deres budskap. Ved utløpet av «tiden» — de sekstini ukene i Daniel 9, som skulle rekke frem til Messias, «Den Salvede» — hadde Kristus mottatt Åndens salvelse etter sin dåp ved Johannes i Jordan. Og det «Guds rike» som de hadde forkynt var nær, ble opprettet ved Kristi død. Dette riket var ikke, slik de var blitt lært å tro, et jordisk imperium. Heller ikke var det det fremtidige, udødelige riket som skal opprettes når «riket og herredømmet og storheten av rikene under hele himmelen skal gis til folket av Den Høyestes hellige»; det evige riket, hvor «alle makter skal tjene og adlyde Ham». Daniel 7:27. Slik uttrykket brukes i Bibelen, blir betegnelsen «Guds rike» anvendt både om nåderiket og herlighetsriket. Nåderiket blir fremstilt av Paulus i brevet til hebreerne. Etter å ha pekt på Kristus, den medlidende talsmann som «har medynk med våre skrøpeligheter», sier apostolen: «La oss derfor tre frimodig frem for nådens trone, så vi kan få miskunn og finne nåde.» Hebreerne 4:15, 16. Nådens trone representerer nåderiket; for eksistensen av en trone innebærer eksistensen av et rike. I mange av sine lignelser bruker Kristus uttrykket «himmelriket» for å betegne den guddommelige nådes verk i menneskers hjerter.

«Således representerer herlighetens trone herlighetens rike; og dette riket omtales i Frelserens ord: 'Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle de hellige engler med ham, da skal han sitte på sin herlighets trone. Og alle folkeslag skal samles framfor ham.' Matteus 25:31, 32. Dette riket hører ennå fremtiden til. Det skal ikke opprettes før Kristi annet komme.»

«Nådens rike ble opprettet umiddelbart etter menneskets fall, da en plan ble lagt for gjenløsningen av den skyldige slekt. Da eksisterte det i Guds hensikt og ved Guds løfte; og ved tro kunne mennesker bli dets undersåtter. Likevel ble det ikke faktisk grunnlagt før ved Kristi død. Selv etter at Frelseren hadde tatt fatt på sin jordiske gjerning, kunne Han, trett av menneskenes gjenstridighet og utakknemlighet, ha trukket seg tilbake fra Golgatas offer. I Getsemane skalv lidelsens kalk i Hans hånd. Selv da kunne Han ha tørket blodssvetten av sin panne og ha forlatt den skyldige slekt til å gå til grunne i sin misgjerning. Hadde Han gjort dette, kunne det ikke ha vært noen gjenløsning for falne mennesker. Men da Frelseren oppgav sitt liv og med sitt siste åndedrag ropte: 'Det er fullbrakt,' da var oppfyllelsen av gjenløsningsplanen sikret. Løftet om frelse, gitt til det syndige paret i Eden, ble stadfestet. Nådens rike, som tidligere hadde eksistert ved Guds løfte, ble da grunnlagt.» The Great Controversy, 347.

Kristus opprettet virkelig et evig rike i den profetiske historien om det hedenske Roma, ikke ved slutten av det pavelige Roma. Han oppretter også sitt herlighetsrike ved sitt annet komme, hvilket innbefatter historien om den sene regn, når Islams fire vinder slippes løs.

«Senregnet kommer over dem som er rene — alle vil da motta det som tidligere. »

«Når de fire englene slipper taket, vil Kristus opprette sitt rike. Ingen mottar senregnet uten dem som gjør alt de kan. Kristus ville hjelpe oss. Alle kunne være seierherrer ved Guds nåde, gjennom Jesu blod. Hele himmelen er interessert i verket. Englene er interessert.» Spalding and Magan, 3.

Når de fire vinder slippes løs, oppretter Kristus sitt rike. Både senregnet og det at de fire vinder slippes løs, representerer progressive begivenheter, og ingen av dem representerer et tidspunkt. De fire vinder representerer islam.

«Engler holder de fire vinder tilbake, framstilt som en rasende hest som søker å rive seg løs og fare fram over hele jordens overflate, med ødeleggelse og død i sitt spor.»

«Skal vi sove på selve terskelen til den evige verden? Skal vi være sløve og kalde og døde? Å, måtte vi i våre menigheter ha Guds Ånd og ånde innblåst i Hans folk, så de kunne stå på sine føtter og leve. Vi trenger å se at veien er smal, og porten trang. Men idet vi går gjennom den trange port, er dens vidde uten grense.» Manuscript Releases, bind 20, 217.

Englene holder tilbake Islams vrede hest, som søker å bryte løs og bringe død og ødeleggelse i sitt spor, i den tidsperiode da Guds Ånd blir åndet inn over Guds folk. Da står de på sine føtter og lever. Før Ånden blir åndet inn i dem, er Guds folk døde, for Åndens pust får dem til å reise seg og leve. Når Søster White sier at vi nå er kommet til en tid da billedstøttens føtter, som er blandet med jern og leire, representerer foreningen av kirke og stat, lå utgytelsen av senregnet fortsatt i fremtiden.

«Regnet i den siste tid skal falle over Guds folk. En mektig engel skal komme ned fra himmelen, og hele jorden skal opplyses av hans herlighet.» Review and Herald, 21. april 1891.

Det er to røster i Åpenbaringen atten.

«Da Jesus begynte sin offentlige tjeneste, rensset Han tempelet for dets vanhellige besmittelse. Blant de siste handlingene i Hans tjeneste var den andre renselsen av tempelet. Slik blir det i det siste verk for å advare verden gitt to særskilte kall til menighetene.» Selected Messages, bok 2, 118.

Den første stemmen er et vekkerop for Guds folk, den andre stemmen er vekkeropet for Guds andre barn som ennå er i Babylon.

«Det finnes en verden som ligger i ondskap, i bedrag og villfarelse, i selve dødens skygge,—sovende, sovende. Hvem føler sjelelig ve for å vekke dem? Hvilken røst kan nå dem? Mine tanker bæres frem til fremtiden, når signalet skal bli gitt: ‘Se, Brudgommen kommer; gå ut for å møte Ham.’ Men noen vil ha utsatt å skaffe oljen til å fylle lampene sine, og for sent vil de oppdage at karakteren, som oljen er et bilde på, ikke kan overføres.» Bible Echo, 4. mai 1896.

I avsnittet ble to spørsmål stilt. Hvem kjenner sjelenød som kan vekke dem? Hvilken røst kan nå dem?

«Røsten» som vekker verden, er den andre røsten i Åpenbaringen atten, som kaller Guds andre hjord ut av Babylon. Både Guds folk og verden trenger å bli vekket ved Midnattsropet, som ganske enkelt er et annet symbol på senregnet.

Hadde millerittene rett i å fastslå at Kristus i det fjerde rikets dager ville opprette et evig rike? Ja.

Han opprettet sitt «nåderike» ved korset, hvilket skjedde i løpet av historien til det fjerde riket i Bibelens profeti. Dette riket var det hedenske Roma. Er frafallet som går forut for menigheten Tyatira representert i Daniel 2? Ja, for leiren, som representerer Guds folk, ble forandret fra leire til sølete leire. Så hvor er Tyatira i billedstøtten? Eller er den i det hele tatt i billedstøtten? Den er representert i billedstøtten, og Nebukadnesar kaster lys over dette forholdet når han når høyden av sin stolte arroganse i Daniels bok, kapittel fire.

Kongen tok til orde og sa: Er ikke dette det store Babylon, som jeg har bygd til kongelig residens ved min veldige makt og til ære for min herlighet? Daniel 4:30.

Like før Nebukadnesars dom på to tusen fem hundre og tjue dager, da han levde som markens dyr, viste han sin stolthet ved å stille spørsmålet om hvorvidt han ikke hadde bygd riket, det store Babylon. Skjøgen i Åpenbaringen sytten har skrevet på sin panne: «HEMMELIGHET, BABYLON DEN STORE, MOR TIL SKJØGENE OG TIL VEDERSTYGGELIGHETENE PÅ JORDEN.» Den romerske kirke, slik Søster White kaller henne, er Babylon den store. Hodet av gull i billedstøtten representerer det bokstavelige Babylon, og det representerer også det åndelige Babylon, det femte riket i Bibelens profeti, som har den særegne egenskap å være den makt som mottok et dødelig sår. I Jesaja tjuetre skulle pavemakten, representert som Tyrus, bli glemt i sytti år, som dagene til én konge. Det bokstavelige Babylon, representert ved Nebukadnesar, mottok også et dødelig sår som ble leget da Nebukadnesar ble forvist fra sitt rike i to tusen fem hundre og tjue dager. Det bokstavelige Babylon den store var et forbilde på det åndelige Babylon den store, og begge fikk sine riker midlertidig tatt bort og deretter gjenopprettet. Skjøgen i Åpenbaringen sytten hadde ikke et sølvbeger i sin hånd, heller ikke et beger av kobber eller jern; hun hadde et gullbeger.

Og kvinnen var kledd i purpur og skarlagen og prydet med gull og kostbare steiner og perler, og i sin hånd hadde hun et gullbeger fullt av styggedommer og urenheten ved hennes hor. Åpenbaringen 17:4.

Gull representerte det bokstavelige Babylon, og det representerer også det åndelige Babylon, det femte riket i Bibelens profeti, som fikk et dødelig sår i 1798, da det sjette riket i Bibelens profeti overtok tronen. Det bokstavelige Babylon i billedstøtten ble etterfulgt av et sølvrike som bestod av to makter, mederne og perserne, og det persiske hornet i Daniel åtte kom opp sist og høyere. Dareios mederen var det første hornet, og hans general, Kyros, var en perser som til slutt skulle komme til makten etter den mediske kong Dareios.

Kyros var et forbilde på Kristus, som skulle begynne prosessen med å befri Guds folk fra fangenskap. Det medisk-persiske riket representerer det sjette riket i Bibelens profeti, som er De forente stater. De forente stater har to horn som representerer republikanisme og protestantisme. Darius representerer det republikanske hornet i De forente stater, og Kyros representerer protestantismens horn. Slik Kyros begynte prosessen med å befri Guds folk for å gjenoppbygge Jerusalem og tempelet, var De forente stater det land som ble oppreist for å befri fangene fra det åndelige Babylons fangenskap for å reise det åndelige tempel, som millerittene la grunnvollen til. Det bokstavelige fangenskapet i Babylon, som varte i sytti år, var et forbilde på fangenskapet i det

åndelige Babylon i ett tusen to hundre og seksti år. De forente stater er skuldrene av sølv i Nebukadnesars bilde.

Det tredje riket av bronse var Hellas, som representerer et verdensomspennende rike. Dette riket er De forente nasjoner, som i Åpenbaringen sytten var det riket som i 1798 ennå ikke var kommet. De ti kongene i Åpenbaringen sytten er enige om å gi sitt rike til pavedømmet, det åttende riket, som er av de sju. De inngår denne avtalen fordi de blir tvunget til det av Amerikas forente stater, og fordi verden blir ødelagt av islams «fire vinder», som slippes løs i løpet av den siste regns tid, som begynner å bli fullt utgytt ved søndagsloven i Amerikas forente stater.

Ved søndagsloven i De forente stater oppretter Gud sitt «herlighets» rike idet han løfter sitt folk opp som et banner for å kalle Guds andre barn ut av Babylon. Slik kommer protestantismens horn opp sist og er høyere enn det første, i samsvar med Medo-Persias to horn. Når De forente nasjoner først går med på å overlate kontrollen over verden til pavedømmet, blir islams fire vinder sluppet løs, og det verdensomspennende riket blir konfrontert med den krigføringen som fulgte etter døden til Hellas' første horn, som ble brukket og frembrakte fire horn.

Når billedstøtten når føttene av jern (statskunst) og leire blandet med slam (kirkekunst) og de ti tærne (ti konger), slår steinen som er hogd ut av fjellet uten hender, støttens føtter. Millerittene var i samsvar med Daniels billedstøtte, så langt de kunne være nøyaktige ut fra sitt ståsted i den profetiske historien. Men Alfa og Omega fremstiller alltid enden ved begynnelsen, og de fire rikene i Nebukadnesars billedstøtte representerer fire bokstavelige riker som er forbilder på sine åndelige motstykker ved verdens ende.

Sammen med historiens riker kommer Roma fram som det åttende og er av de sju. I Daniel sju kommer Roma fram som det åttende og er av de sju. I Daniel åtte kommer Roma fram som det åttende og er av de sju. I Åpenbaringen sytten kommer Roma fram som det åttende og er av de sju. I Daniel to, som representerer den første omtalen av rikene i Bibelens profetier, kommer det moderne åndelige Roma fram som det åttende og er av de sju. Den første (Alpha) framstillingen av rikene i Bibelens profetier identifiserer den siste (Omega).

«Vi er kommet til en tid da Guds hellige verk er fremstilt ved billedstøttens føtter, hvor jernet var blandet med den leiraktige leiren. Gud har et folk, et utvalgt folk, hvis dømmekraft må helliges, som ikke må bli vanhellig ved å legge tre, høy og strå på grunnvollen. Hver sjel som er lojal mot Guds bud, vil se at det særpregede kjennetegn ved vår tro er sabbaten på den syvende dag. Dersom myndighetene ville ære sabbaten slik Gud har befalt, ville de stå i Guds styrke og til forsvar for den tro som én gang ble overgitt til de hellige. Men statsmenn vil holde oppe den falske sabbaten og vil blande sin religiøse tro med overholdelsen av dette pavedømmets barn, idet de setter den over den sabbat som Herren har helliget og velsignet og skilt ut for at mennesket skal holde den hellig, som et tegn mellom Ham og Hans folk i tusen slektsledd. Sammenblandingen av kirkepolitikk og statspolitikk er fremstilt ved jernet og leiren. Denne foreningen svekker all kirkens makt. Dette å utruste kirken med statens makt vil føre til onde følger. Mennesker har nesten overskredet grensen for Guds langmodighet. De har satset sin styrke på politikken og har sluttet seg til pavedømmet. Men tiden vil komme da Gud vil straffe dem som har satt Hans lov ut av kraft, og deres onde verk skal falle tilbake på dem

selv.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

Alfa og Omega har gjort den korrekte pionerforståelsen av Daniel to «ny».

Og han som satt på tronen, sa: Se, jeg gjør alle ting nye. Og han sa til meg: Skriv! For disse ord er sanne og trofaste. Og han sa til meg: Det er fullbrakt. Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den som tørster, av kilden med livets vann for intet. Åpenbaringen 21:5, 6.